

תת"ע 10978/01/19 - מדינת ישראל נגד ולך אלון

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 10978-01-19 מדינת ישראל נ' ולך אלון

בפני המאשימה נגד הנאשם
כבוד השופט עמית יוסף ריבלין
מדינת ישראל
ולך אלון

החלטה

1. הנאשם הובא לדין בגין עבירת מהירות על בסיס המערכת המכונה א-3. מועד העבירה **13.2.17**.
מדובר בדו"ח עבירת קנס כאשר הנאשם יזם ההליך ולפיכך זומן לבית המשפט.
2. בישיבת ההקראה הראשונה ב-**19.02.19** הגישה המאשימה אישום מתוקן שכלל 37 עדים (!) ולאחר כפר הנאשם באשמה.
3. ההוכחות נקבעו ליום **29.04.19**.
ביום **14.04.19** לפני מועד ההוכחות ביקשה המאשימה לדחות המועד להוכחות כיון שחומר הראיות לא הגיע למאשימה. בית המשפט ביטל ההוכחות וקבע כי במועד הקבוע להוכחות יתואם מועד הוכחות חדש. המועד שונה לתזכורת ל- **15.05.19**.
4. הדיון ביום **15.05.19** היה במעמד המאשימה **בלבד**. לבקשת המאשימה נדחה התיק לתזכורת צדדים ליום **9.9.19**.
5. ביום **09.09.19** התייצבו הצדדים.
הנאשם טען כנגד התנהלות המאשימה כשהסביר שמחד לא רוצים "ללכת למשפט" ומאידך גם אינם רוצים לשלם הוצאות. הנאשם הסביר כי התכוון למשפט (ראה נ' 1 מסמכים שהגיש הנאשם למאשימה ובהם פירוט שאלות שהכין). המאשימה חזרה בה מהאישום ואז ביקש הנאשם "להכניס" השאלות ששאל המאשימה לתיק במ"ש.

כיון שהתיק היה לאחר כפירה **זוכה הנאשם**.

6. לאחר שהנאשם זוכה טען כי הגיע שלוש פעמים לדיונים, כי חקר הנושא ונערך למשפט ו"הם (המאשימה) לא עשו כלום" לפיכך ביקש הוצאות.

7. ס' 80 לחוק העונשין התשל"ז 1977 קובע כי ניתן לפסוק הוצאות לטובת ההגנה בשני מקרים, האחד "שלא היה יסוד להאשמה", השני "שראה נסיבות אחרות המצדיקות זאת".

א. **לגבי העילה הראשונה:**

אין מדובר במצב בו הוגש אישום ללא כל יסוד שכן עד לפסיקת בית המשפט עכו ביום **6.9.18** (תיק 4745-08-13 ותיקים נוספים) המערכת נחשבה כאמינה. גם לאחר המועד הנ"ל עדיין המערכת נחשבה אמינה והמאשימה שקלה כיצד לנגד דוחות התלויים ועומדים.

מכאן: ניתן לקבוע כי היו ראיות לכאורה והיה יסוד לאישום.

יש לומר: מעת שניתן פסה"ד בעכו לא גובשה מדיניות ברורה לגבי הא-3 ותיקים רבים, גם כאשר נאשמים היו מיוצגים הסתיימו באישום יותר קל של נהיגה במהירות בלתי סבירה בניגוד לתקנה 51 לת"כ(כשאינן נקודות על עבירה זו).

הנאשם עמד על זכותו לנהל ההוכחות ולא להגיע לכדי הסדר. לפיכך, בסופו של יום החליטה המאשימה לחזור בה מן האישום (והנאשם זוכה).

סיכומם של דברים בנקודה זו, אין מקום לפסוק הוצאות בשל עילה זו.

ב. **לגבי העילה השנייה:**

הנאשם הגיע ל**שני** דיונים ולא שלושה - כך לפי הפרוטוקולים. בשל כך שהנאשם נאלץ להגיע לדיון השני ללא צורך מצאתי לחייב את המאשימה בהוצאות לטובת הנאשם בסך ₪ 250. (עד לפסיקה הקובעת שיש לאזן ההוצאות עם מגבלותיה של הקופה הציבורית) ההוצאות ישולמו עד ליום 10.01.20 שאם לא כן יישאו ריבית והצמדה כחוק.

זכות ערעור כחוק

ניתנה היום, כ"ד תשרי תש"פ, 23 אוקטובר 2019, בהעדר הצדדים.

עותק מההחלטה נמסר לב"כ המאשימה מתמחה רותם פורר.

מזכירות- יש לשלוח את ההחלטה לנאשם.